

Sygn. akt III SO 18/10

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wróbel (przewodniczący)

SSN Halina Kuryło (sprawozdawca)

SSN Roman Kuczyński

w sprawie ze skargi D. K.
na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...]
w sprawie I ACa .../10,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 stycznia 2011 r.,
zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie Sądu Najwyższego - Izby Pracy,
Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych
z dnia 21 września 2010 r., sygn. akt III SPP 21/10,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału III Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2010 r. zwrócono D. K. skargę na przewlekłość postępowania.

W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, iż zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokata lub radcę prawnego. Wobec oddalenia wniosku strony o zwolnienie od opłaty i o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, konsekwencją naruszenia tego

przepisu jest zwrot pisma procesowego bez wzywania do usunięcia braków formalnych (art. 130 § 5 k.p.c.).

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył D. K., zarzucając naruszenie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843). Żalący się wniósł o zmianę zarządzenie lub jego uchylenie i rozpoznanie skargi ewentualnie o nakazanie względnie zobowiązanie Sądu Apelacyjnego w [...] do rozpoznania skargi lub przekazanie skargi Sądowi właściwemu. Zdaniem żalącego się zaskarżone zarządzenie zapadło z obrazą przepisów powołanej ustawy, które nie przewidują przymusu adwokacko – radcowskiego w postępowaniu toczącym się ze skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania. Natomiast jeden z artykułów ustawy stanowi, iż sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie objęte skargą. Jeśli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym i Sądem Najwyższym, ten ostatni Sąd jest predestynowany do jej rozpoznania. Tymczasem w niniejszej sprawie Sąd Najwyższy nie nadał biegu skardze, czym naruszył normę art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka w związku z art. 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kodeks postępowania cywilnego ustanawia jednolity system zaskarżania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych, opierający się na zasadzie dwuinstancyjności. Przeciwno prawomocnym orzeczeniom sądów drugiej instancji może być nadto skierowana do Sądu Najwyższego skarga kasacyjna (art. 398¹ § 1 k.p.c.), albo zażalenie (art. 394¹ § 1 i § 2 k.p.c.), które to środki zaskarżenia mają nadzwyczajny charakter. Dopuszczalność poszczególnych środków odwoławczych lub innych środków zaskarżenia jest zatem wyczerpująco uregulowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego. Ich wniesienie jest możliwe tylko

wówczas, gdy akt ten dopuszcza oznaczony środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia.

Kwestię dopuszczalności wnoszenia do Sądu Najwyższego zażaleń normuje art. 394¹ k.p.c. Instytucja zażalenia do Sądu Najwyższego podlega odrębnej od art. 394 k.p.c. regulacji, ograniczającej ją do wypadków wymienionych w tymże przepisie. Powołany przepis wykładany jest w judykaturze w sposób restrykcyjny (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2007 r., IV CZ 28/07, OSNC 2008 nr 2, poz. 29; z dnia 14 grudnia 2007 r., III CZ 61/07, Biul. SN 2008 nr 4, poz. 12; z dnia 15 lipca 2008 r., III UZ 3/08, LEX nr 497695; z dnia 7 października 2009 r., III UZ 3/09, LEX nr 560877 i z dnia 20 stycznia 2010 r., II PZ 29/09, LEX nr 577837). Podkreśla się, że przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują możliwości wniesienia jakiegokolwiek środka odwoławczego od orzeczenia lub zarządzenia Sądu Najwyższego. Dotyczy to również zażalenia na zarządzenie o zwrocie skargi na przewlekłość postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy z mocy art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. oraz w związku z art. 373 k.p.c. orzekł jak w sentencji.